

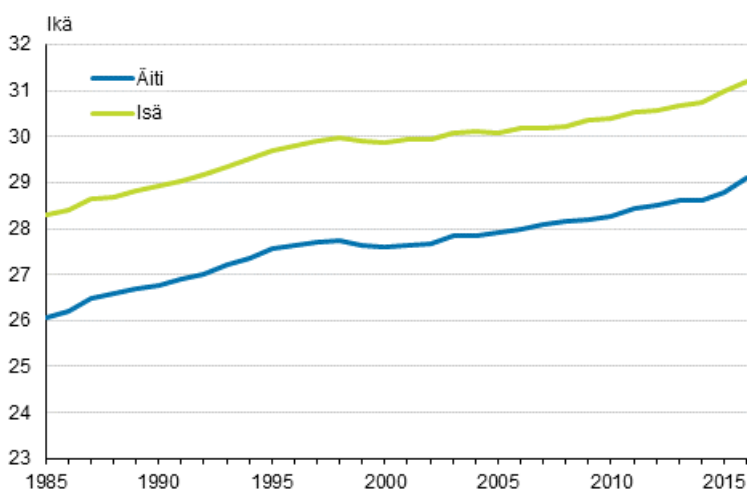
Syntyneet 2016

Vuosikatsaus

Ensisynnyttäjien keski-ikä nousi Suomessa Pohjoismaiden kärjen tasolle

Tilastokeskuksen väestönmuutostietojen mukaan ensisynnyttäjien keski-ikä on noussut viime vuosina huomattavan paljon. Vuonna 2016 äidiksi tultiin keskimäärin 29,1-vuotiaina, 0,2 vuotta vanhempana kuin edellisvuonna ja 0,4 vuotta vanhempana kuin 2014. Ensisynnyttäjien keski-ikä on noussut Suomessa yhtä korkeaksi kuin Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa.

Ensimmäisen kerran äidiksi ja isäksi tulleiden keski-ikä 1985–2016

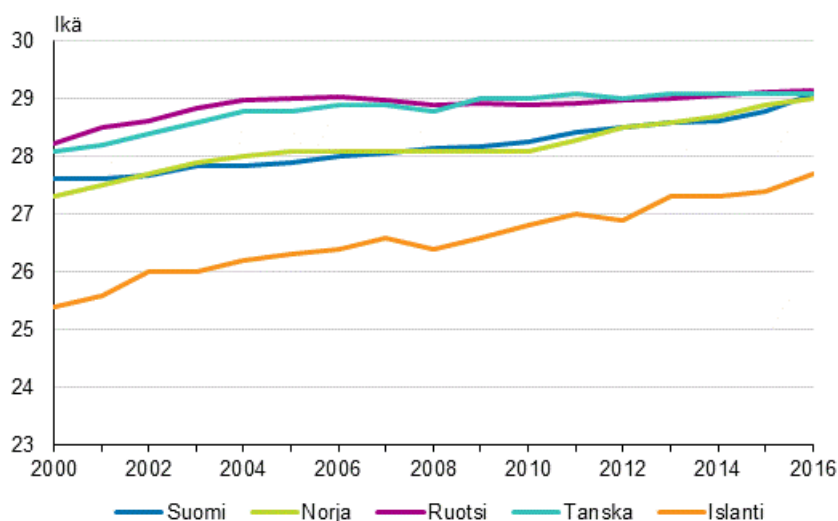

Isäksi tullaan keskimäärin 31,2-vuotiaina. Ensi kerran vanhemmiksi tulleiden ikäero on pysynyt lähes muuttumattomana jo vuosikymmeniä. Isäksi tuleva on hieman yli kaksi vuotta äidiksi tulevaa vanhempi.

Kaikkien synnyttäjien keski-ikä oli puolestaan 30,8 vuotta ja keskimääräinen isäksi tuloikä 33,3 vuotta vuonna 2016.

Muissa Pohjoismaissa ensimmäisen kerran äidiksi ja isäksi tultiin pitkään vanhempana kuin Suomessa lukuun ottamatta Islantia. Suomessa äidiksi ja isäksi tuloikä ovat lähentyneet Pohjoismaiden vastaavia, ja vuonna 2016 keskimääräinen äidiksi tuloikä olikin lähes sama Suomessa, Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa. Suomessa, Tanskassa ja Ruotsissa äidiksi tultiin keskimäärin 29,1 vuoden iässä ja Norjassa 29,0 vuoden iässä. Islannissa äidiksi tultiin selvästi nuorempina, 27,7 vuoden iässä.

Ensimmäisen kerran äidiksi ja isäksi tulleiden keski-ikä Pohjoismaissa 2000–2016

Ruotsissa ja Norjassa isäksi tultiin vanhimpina, 31,5 vuoden iässä ja nuorimpina Islannissa, 30,3 vuoden iässä.

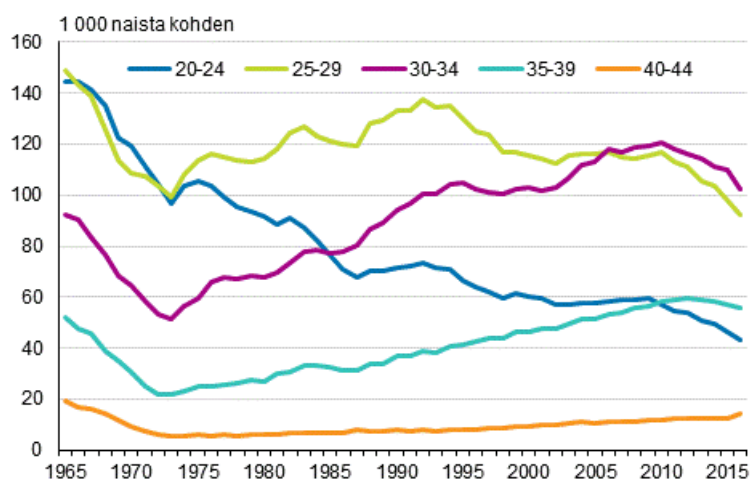
Lasten saaminen on yleisintä 30–34-vuotiaiden ikäryhmässä

Vuonna 2016 syntyi 52 814 lasta. [Sekä syntyneiden lasten määrä että syntyvyys ovat laskeneet kuusi vuotta peräkkäin.](#) Syntyvyys tarkoittaa syntyneiden määrän suhteuttamista synnytysikäisiin naisiin.

Kuuden vuoden aikana syntyvyys on laskenut selvästi kaikissa 20–34-vuotiaiden ikäryhmissä. Lasten saaminen on nykyisin yleisintä 30–34-vuotiailla, hieman yleisempää kuin 25–29-vuotiailla.

Seuraavaksi yleisintä lasten saanti on 35–39-vuotiailla ja 20–24-vuotiailla. 20–24-vuotiailla syntyvyys on alentunut huomattavasti viime vuosikymmeninä. 40–44-vuotiailla syntyvyys on jatkanut lievää kasvuaan, joka alkoi 1970-luvun puolessa välissä.

Hedelmällisyys ikäryhmittäin 1965–2016

Koska lasten hankinnan aloittaminen on myöhentynyt, ensimmäisiä lapsia syntyy 35–39-vuotiaille selvästi aiempaa useammin. Kun vuonna 1990 tässä ikäryhmässä 6 naista tuhatta naista kohden synnytti ensimmäisen lapsen, vuonna 2016 vastaava luku oli suurentunut 14:ään.

Syntyvyyden mittaamisessa käytetään yleisesti myös kokonaishedelmällisyyslukua, joka kertoo, kuinka monta lasta nainen synnyttäisi elämänsä aikana, jos ikäryhmittäiset hedelmällisyysluvut pysyisivät laskentavuoden tasolla.

Vuoden 2016 syntyvyyden mukaan nainen synnyttäisi keskimäärin 1,57 lasta. Tästä kokonaishedelmällisyysluvusta 30-vuotiaat ja sitä vanhemmat muodostivat 55 prosenttia. 1970-luvun alussa heidän osuutensa oli neljäsosa.

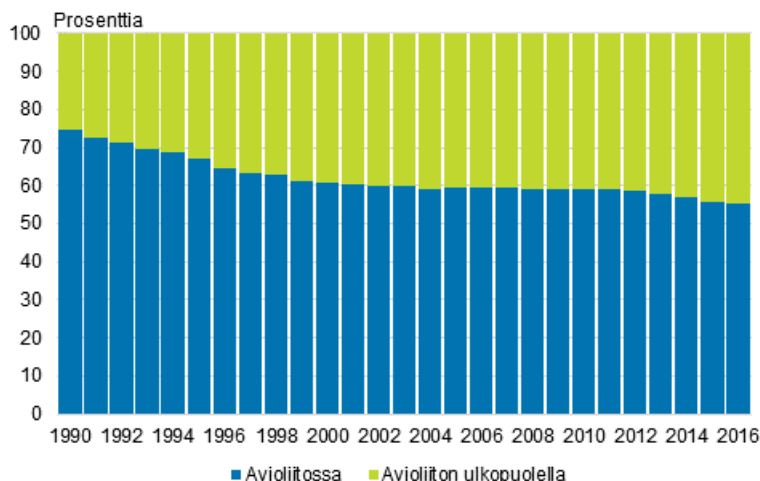
Avioliitossa syntyneiden lasten määrä vähentynyt

Syntyneistä lapsista 55 prosenttia syntyi avioliitossa oleville vanhemmille vuonna 2016. Sekä määrä että osuus aviopareille syntyneistä lapsista on pienentynyt viime vuosikymmeninä. Vielä vuonna 1990 kolme neljästä lapsesta syntyi aviopareille.

Avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista valtaosa syntyy avioliitossa oleville vanhemmille.

Vuonna 2016 aviopareille syntyi 29 200 lasta, joka on 6 700 vähemmän kuin vuonna 2010. Edellä mainitulla aikavälillä myös solmittujen avioliittojen määrä väheni selvästi. Vuonna 2016 solmittiin 5 500 avioliittoa vähemmän kuin vuonna 2010. Avioliitossa syntyneiden lasten määrän vähenemiseen vaikuttaa tietysti myös syntyneiden lasten kokonaismäärän väheneminen.

Avioliitossa ja avioliiton ulkopuolella elävänä syntyneet 1990–2016, prosenttia

Esikoisista 58 prosenttia syntyi avioliiton ulkopuolella vuonna 2016, kun vuonna 1990 prosenttiosuus oli 38. Vuonna 1997 ylittyi 50 prosentin raja. Toisista tai järjestysluvultaan sitä seuraavista lapsista 36 prosenttia syntyi avioliiton ulkopuolella. Vuonna 1990 vastaava prosenttiosuus oli 17.

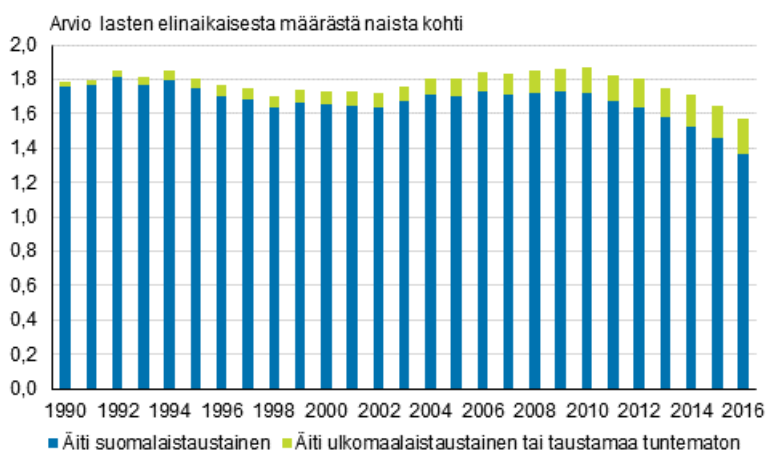
Euroopan unionin tilastoviraston Eurostatin tuoreimpien tietojen mukaan suhteellisesti vähiten lapsia avioliiton ulkopuolella syntyi Euroopan maista Kreikassa, 9 prosenttia, vuonna 2015. Vuonna 2015 suhteellisesti eniten lapsia syntyi avioliiton ulkopuolella Euroopan maista Islannissa, 70 prosenttia syntyneistä.

Suomalaistaustaisten äitien osuus syntyvyydestä pienenee edelleen

Syntyvyyttä voidaan tarkastella myös äidin syntyperän mukaan. Suomalaistaustaisten synnyttäneiden osuus kokonaishedelmällisyydestä on vähitellen pienentynyt ja ulkomaalaistaustaisten vastaavasti suurentunut. Vuonna 1990 ulkomaalaistaustaisten synnyttäneiden osuus kokonaishedelmällisyydestä oli hyvin pieni, koska ulkomaalaistaustaisia oli Suomessa vielä niin vähän.

Ulkomaalaistaustaisten osuus koko maan syntyvyydestä on suurentunut hitaasti 25 vuoden aikana ja vastaa nykyisin lähes 13 prosenttia koko maan syntyvyydestä. Vastaavana aikana ulkomaalaistaustaisten naisten osuus kaikista väestön 15–49-vuotiaista naisista on kuitenkin kasvanut hieman hitaammin, 9,3 prosenttiin.

Kokonaishedelmällisyysluku äidin syntyperän mukaan 1990–2016

Vuoden 2016 koko maan syntyvyyden mukaan naisten keskimääräinen lapsiluku tulisi olemaan 1,57 lasta naista kohden. Tästä suomalaistaustaisten osuus on 1,37 lasta naista kohden ja ulkomaalaistaustaisten osuus 0,20 lasta naista kohden.

Kun tarkastellaan vuodesta 2010 alkanutta syntyvyyden laskua, huomataan, että vain suomalaistaustaisten naisten syntyvyys on laskenut. Suomalaistaustaisten osuus syntyvyydestä on viimeisen kuuden vuoden aikana pienentynyt 21 prosenttia. Ulkomaalaistaustaisten osuus syntyvyydestä on sen sijaan tällä aikavälillä kasvanut 36 prosenttia.

Lisää tietoa syntyvyydestä syntyperän mukaan on Tilastokeskuksen Maahanmuuttajat ja kotoutuminen -teemasivujen osiossa [Syntyvyys](#).

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Synnytykset sikiöiden määrän mukaan 2000–2016.....	6
Liitetaulukko 2. Kuolleena syntyneet äidin iän, siviilisäädyn ja kaikista lapsista lasketun järjestysnumeron mukaan 2016.....	6
Laatuseloste, syntyneet 2016.....	7

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Synnytykset sikiöiden määrän mukaan 2000–2016

Vuosi	Sikiöiden määrä				
	Yhteensä	Yksi	Kaksi	Kolme	Neljä
2000	56 056	55 148	899	9	–
2001	55 511	54 658	843	10	–
2002	54 882	54 043	829	10	–
2003	55 962	55 122	834	6	–
2004	57 067	56 206	844	17	–
2005	57 066	56 212	847	7	–
2006	58 136	57 252	871	13	–
2007	58 024	57 125	889	10	–
2008	58 845	57 981	854	10	–
2009	59 759	58 896	850	13	–
2010	60 216	59 284	919	13	–
2011	59 253	58 398	841	14	–
2012	58 836	58 030	794	12	–
2013	57 484	56 692	785	7	–
2014	56 605	55 825	771	8	1
2015	54 890	54 144	738	8	–
2016	52 230	51 494	730	5	1

Liitetaulukko 2. Kuolleena syntyneet äidin iän, siviilisäädyn ja kaikista lapsista lasketun järjestysnumeron mukaan 2016

Ikä	Siviilisäätö									
	Äiti naimisissa					Äiti ei naimisissa				
	Järjestysnumero					Järjestysnumero				
	Lapsen järjestysnumero yhteensä	1	2	3	4+	Lapsen järjestysnumero yhteensä	1	2	3	4+
Äidin ikä yhteensä	87	37	17	15	18	72	41	16	10	5
- 19	1	1	-	-	-	2	2	-	-	-
20 - 24	5	4	-	1	-	12	9	3	-	-
25 - 29	18	10	6	2	-	15	10	4	1	-
30 - 34	33	9	8	9	7	21	11	4	2	4
35 - 39	21	10	-	2	9	15	5	4	5	1
40 - 44	8	2	3	1	2	6	4	1	1	-
45 -	1	1	-	-	-	1	-	-	1	-

Laatuseloste, syntyneet 2016

1. Tilastotietojen relevanssi

Suomen väestötalasto perustuu Väestörekisterikeskuksen ja maistraattien ylläpitämästä väestötietojärjestelmästä saataviin tietoihin. Paikalliset väestörekisteriviranomaiset päivittävät väestötietojärjestelmään jatkuvasti tietoja maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestönmuutoksista. Vuodesta 1975 lähtien Tilastokeskus on saanut väestötiedot Väestörekisterikeskuksesta.

Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Sen jälkeen väestötietojärjestelmää on päivitetty muutosilmoituksin. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päättyneen vuoden väestönmuutosilmoituksia odotetaan seuraavan vuoden tammikuun viimeiseen päivään saakka.

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötalastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Väestö- ja elinolotilastot väestötalastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-1743-16).

Kotikuntalain mukaan henkilön kotikunta ja asuinpaikka merkitään väestötietojärjestelmään. Kotikunta on kunta, jossa henkilö asuu tai se, jota hän pitää kotikuntanaan asumisensa, perhesuhteidensa, toimeentulonsa tai muiden vastaavien seikkojen johdosta tai johon hänellä on em. seikkojen perusteella kiinteä yhteys (Kotikuntalaki 201/1994.) Väestötietojärjestelmässä väestö jaetaan läsnä- ja poissaoleviin. Läsnäolevia ovat kaikki maassa vakinaisesti asuvat henkilöt. He ovat joko Suomen kansalaisia tai ulkomaalaisia. Poissaolevaan väestöön siirretään Suomen kansalainen, joka muuttaessaan on ilmoittanut olevansa vähintään vuoden poissa Suomesta. Poikkeuksen muodostavat ne Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (Kotikuntalaki 201/1994). Väestönmuutostilastoa laadittaessa on otettu huomioon vain tapahtumahetkellä läsnäolevien väestönmuutokset. Henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan mukaan väestötalastoon, jos hänen muuttoilmoituksella kotipaikakseen ilmoittama asuinpaikka myöhemmin hyväksytään hänen vakinaiseksi asuinpaikakseen.

Käsitteet

Elävänä syntyneellä tarkoitetaan lasta, joka syntymän jälkeen hengitti tai osoitti muita elonmerkkejä. Vain Suomessa vakinaisesti asuvien naisten elävänä synnyttämät lapset otetaan huomioon väkilukutilastossa.

Kuolleena syntynyt on YK:n alaisen Maailman terveysjärjestön eli World Health Organisationin (WHO) määritelmän mukaan vastasyntynyt, jonka syntymäpaino on vähintään 500 g tai, jos syntymäpainoa ei ole saatavilla, vastasyntynyt, joka on syntynyt kuolleena vähintään 22 viikkoa kestäneen raskauden jälkeen. WHO:n määritelmä on ollut käytössä vuodesta 1987 lähtien. Vuoden 2003 väestönmuutostilastosta lähtien käytetään samaa kansallista määritelmää kuin kuolemansyytilastossa: kuolleena syntynyt on vastasyntynyt, jonka syntymäpaino on vähintään 500 g tai vastasyntynyt, joka on syntynyt kuolleena vähintään 22 viikkoa kestäneen raskauden jälkeen.

Lapset jaetaan sukuaseman mukaan aviolapsiin ja avioliiton ulkopuolella syntyneisiin. Lapsi, joka syntyy avioliiton aikana, on aviolapsi. Myös leski voi synnyttää aviolapsen, mikäli raskaus on alkanut avioliiton kestäessä. Muutoin lapsi on avioliiton ulkopuolella syntynyt. Tilastossa katsotaan avioliiton ulkopuolella syntyneiksi tapaukset, joissa äiti on lapsen syntymän jälkeen mennyt lapsen isän kanssa naimisiin. Lain mukaan nämä lapset ovat aviolapsia vasta sen jälkeen, kun heidän vanhempansa ovat solmineet keskenään avioliiton. Tässä väestönmuutosjulkaisussa lapsen sukuasema esitetään pääsääntöisesti äidin siviilisäädyn mukaan, toisin sanoen sen mukaan oliko äiti naimisissa vai ei. Äidiksi tullessiin, jotka eivät olleet naimisissa lapsen syntyessä, luetaan naimattomat, lesket, eronneet, lesket rekisteröidyn parisuhteen jälkeen, eronneet rekisteröidyn parisuhteen jälkeen sekä rekisteröidyssä parisuhteessa olevat.

Lapsen järjestysluku lasketaan kahdella tavalla. Toisaalta otetaan huomioon äidin kaikki elävänä syntyneet lapset ja toisaalta taas voimassa olevan avioliiton elävänä syntyneet lapset.

Terveystieteiden toimintayksikön on ilmoitettava elävänä syntyneestä lapsesta väestötietojärjestelmään tai äidin kotikunnan maistraattiin, joka vie tiedon väestötietojärjestelmään. Poikkeustapauksessa ilmoitus tehdään lapsen syntymäpaikan maistraattiin. (Asetus 128/2010).

Väestörekisterin pitäjän on huolehdittava, että lapsi ilmoitetaan kahden kuukauden kuluessa syntymästä väestötietojärjestelmään. Evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakuntaan rekisteröiminen edellyttää kasteen suorittamista. Vanhempien kuoluessa eri seurakuntiin lapsi yleensä seuraa äitiään. Uskonnonvapauslain (767/1969) mukaan lapsi merkitään äidin rekisteriin, mikäli vanhemmat kuuluvat eri uskontokuntiin eivätkä ole toisin sopineet.

Väestörekisterikeskuksessa annetaan lapselle henkilötunnus lapsen syntymäilmoitustietojen saavuttua.

Väestörekisterikeskus ei kerää tietoja kuolleena syntyneistä. Tiedot näistä saadaan kuolleena syntyneiden todistuksista, jotka lääkärit kirjoittavat. Terveystieteiden tutkimuskeskitys tai ao. lääkäri toimittaa todistuksen Terveystieteiden ja Hyvinvoinnin Laitokseen, joka lähettää sen edelleen Tilastokeskukseen. (Asetus 948/1973 ja laki 459/1973)

Väestömuutostilaston kuolleena syntyneiden määrä voi poiketa kuolemansyytilaston kuolleena syntyneiden määrästä jonkin verran. Väestömuutostilaston kuolleena syntyneiden tietoja odotetaan lyhyemmän aikaa kuin kuolemansyytilastossa.

Yleisellä syntyvyysluvulla tarkoitetaan elävänä syntyneiden määrää keskiväkiluvun tuhatta henkeä kohden. Kuolleena syntyneiden osuudella tarkoitetaan kuolleena syntyneiden lasten määrää 1 000 elävänä ja kuolleena syntyneitä kohden. Yleisellä hedelmällisyysluvulla tarkoitetaan elävänä syntyneiden lasten määrää 15-49-vuotiaiden naisten keskiväkiluvun tuhatta naista kohden. Ikäryhmittäisellä hedelmällisyysluvulla tarkoitetaan tietyn ikäryhmän naisten synnyttämien elävien lasten määrää saman ikäryhmän keskiväkiluvun tuhatta naista kohden. Samalla periaatteella kuin ikäryhmittäinen hedelmällisyysluku lasketaan ikäryhmittäinen aviollinen tai avioton hedelmällisyysluku. Aviollinen hedelmällisyysluku lasketaan naimisissa olevia naisia kohden ja avioton hedelmällisyysluku ei-naimisissa olevia naisia kohden. Kokonaishedelmällisyysluku saadaan laskemalla yhteen yhdelle ikävuodelle lasketut hedelmällisyysluvut. Näin saatu luku tarkoittaa laskennallista lasten määrää, jonka nainen synnyttää kyseisen vuoden hedelmällisyyden pysyessä voimassa naisen koko hedelmällisen kauden edellyttäen, ettei hän kuole ennen tämän kauden päättymistä. Väestön uusiutumista tarkoitetaan sukupolven vaihtumista uudeksi. Uusiutumista mitataan bruttouusiutumisluvulla tai nettouusiutumisluvulla, jotka ilmoittavat tavallisesti tytär- ja äitisukupolven suuruuden välisen suhteen. Nettouusiutumisluvun laskennassa otetaan huomioon hedelmällisyys ja äitisukupolven kuolleisuus ennen hedelmällisen iän päättymistä. Bruttouusiutumisluvussa tätä kuolleisuutta ei oteta huomioon. Jos nettouusiutumisluku on alle yhden yhtä naista kohden laskettuna, tytär- ja äitisukupolvi on äitisukupolvea pienempi, joten äitisukupolvi ei ole uusintanut itseään.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Maistraatit ylläpitävät väestötietojärjestelmää tallentamalla sinne saamansa tiedot maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestömuutoksista. Tietoihin voidaan lisätä tietoja maistraatissa tehdyistä päätöksistä. Evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat toimittavat myös tietoja väestömuutoksista maistraateille. Sairaalat toimittavat sähköisesti tiedot syntymistä väestötietojärjestelmän ylläpitoon. Tuomioistuimet vievät tiedot väestömuutoksista tekemistään päätöksistään väestötietojärjestelmään. Tilastokeskus saa väestötietojärjestelmästä väestömuutostiedot konekielisessä muodossa viikoittain.

Tilastokeskus on odottanut tietoja päättyneen vuoden väestömuutoksista seuraavan vuoden tammikuun loppuun asti lukuun ottamatta kuolleena syntyneiden tietoja, joita on odotettu syyskuun loppuun. Tämän jälkeen ilmoitetut tiedot väestömuutoksista sisältyvät seuraavan tilastovuoden aineistoon. Välillä helmikuu tilastovuosi ja tammikuu tilastovuosi+1 ilmoitetut vuosien (tilastovuosi-4–tilastovuosi-1) tapausten tiedot sisältyvät myös tilastovuoden aineistoon.

Vuoteen 2016 sisältyvät edellisten vuosien tapaukset

Yhteensä	2015	2014	2013	2012
11	6	1	4	–

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen, hänet on kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestönmuutosilmoituksin. Näiden oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Väestörekisterikeskus teettää Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,9 prosentilla tieto oli oikein. Tutkimuksen kato oli 16,9 prosenttia. Kadon osalta osoitteet pyrittiin tarkistamaan muista lähteistä. Katoon kuuluvista henkilöistä 92,3 prosentilla osoite pystyttiin toteamaan oikeaksi, 5,9 prosentilla vääräksi ja 1,8 prosentilla tietoa ei voitu tarkistaa. Jos oletetaan kaikkien kadossa olleiden tarkistamatta jääneiden tiedot vääriksi, lopullinen oikeiden osoitteiden osuus olisi 98,1 prosenttia.

Kunnittaisiin väestötilastoihin virheelliset osoitteet vaikuttavat vain, jos väärä osoite on toisessa kunnassa kuin oikea osoite. Vääristä osoitteista vain osa on väärässä kunnassa.

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisten äänioikeusilmoitusten palautukset paljastavat yleensä noin 1000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Väestörekisterikeskus poistaa heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Lopulliset väestönmuutostilastot julkistetaan vuosittain huhti-toukokuussa lukuun ottamatta tilastoa kuolleena syntyneistä, joka on saatavissa syyskuussa. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden viimeisen päivän tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väestönmuutoksista ennen yhdistymistä on saatavilla vuodesta 2003.

Kunnittaisia ennakkollisia väestönmuutostietoja on saatavilla kuukausittain.

<http://www.stat.fi/til/vamuu/index.html>

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen veloittamattomassa tietopalvelussa internetissä osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/tup/tilastotietokannat/index.html>

Yleistietoa ja pitkiä aikasarjoja koko maan väestöstä on Väestötilaston kotisivuilla osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/til/synt/tau.html>

Maksullisessa sähköisessä tietopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä mm. kunnan osa-alueittain. Palvelusta saa lähempiä tietoja osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tup/vaestotilastopalvelu/index.html>

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtavissa olevia alueellisia väestönmuutosaikasarjoja on saatavissa maksuttomasti vuodesta 1987 lähtien. Taulukoissa ilmoitetaan aina mitä aluejaotusta on käytetty.

Väestönmuutostietoja syntyneiden, kuolleiden ja avioliiton solmineiden määristä on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuodesta 1776 lähtien on tietoja synnyttäneistä äideistä viisivuotiskäryhmittäin ja vuodesta 1936 lähtien syntyneistä lapsista äidin iän mukaan. Vuoden 1877 tilastouudistuksen myötä kuolleista alettiin keräämään tietoja 1-vuotiskäryhmittäin, joka mahdollisti tarkkojen kuolleisuus- ja elinajan taulujen laskemisen aloittamisen 1880-luvulta alkaen. Em. tilastouudistuksen ansiosta myös maassamuutosta ja avioeroista alettiin kerätä tietoja vuosittain.

Veloituksettoman Väestö -tietopalvelun väestötietojen aikasarjoista osa alkaa vuodesta 1980 ja osa vuodesta 1987. Koko maan väestönmuutosten aikasarja alkaa vuodesta 1749.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa pohjatietona väestön osalta käytetään väestötilaston aineistoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

THL, Terveyden ja Hyvinvoinnin Laitos, pitää yllä syntymärekisteriä ja julkistaa tietoja synnytyksistä, syntyneistä ja vastasyntyneistä. THL:n luvut poikkeavat Tilastokeskuksen luvuista jonkin verran. Tilastokeskuksen luvuissa on mukana lapsen syntymähetkellä vakituisesti Suomessa asuvat synnyttäjät, kun THL:n syntymärekisterissä on mukana kaikki Suomessa synnyttäneet ja heidän lapsensa.

Tilastoissa käytetyt luokitukset löytyvät osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tk/tt/luokitukset/index.html>

Lisätietoja

Miina Keski-Petäjä 029 551 3240

Marja-Liisa Helminen 029 551 3273

Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

info@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Syntyneet 2016. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-2391 (pdf)